

Megkapom a szerepet, a szerepet megkapom!

Úgyis enyém a főszerep, enyém enyém!

Én! Én!

J: Jaj, már megint vinnyognak! Csak halkan! Halkan, halkan! Csak halkan!

Zárószám

E: Minden énekesnek vágya, hogy az első ő legyen,
vágya, hogy az első ő legyen,
és ha van egy vetélytársa, ellene mindent megtegyen!
És ha van egy vetélytársa, mindent megtegyen!

Tutti: Művész lelkem, vígan szárnyalj,
szállj a fényes égen át,
s mint a szálló szép madárdal,
zengd az égi napsugárral,
földi szíved dallamát!

J: Fő a szív és fő a szándék,
ezt az egyet tudni kell:
jó együttes, szép összjáték,
akkor biztos a siker!

refr. Művész lelkem...

!: Akkor jó, ha szép a színpad,
akkor jó, csak úgy nincs baj,
S azt a publikumra bízzad,
kit utál, vagy kit akar...

refr.

GY: Lassan menni kéne, mert itt most egy másik próba lesz, mert egy másik próba
iesz. Szólampróba lesz!!! És még egy fontos dolgot nem mondtunk, hogy ebben az
évben nincs új státusz! Akit meghallgattunk, sajnos...hiába jött! Hiába jött!
Mert mint tudjátok, az állam a pénzt máshova költi el...

refr.

(Philipp György)

Munkarendi értekezéslet

Kulisszajárás és énekes lélektan két felvonásban

Mozart: Der Schauspieldirektor c. daljátéka nyomán

Az előadásban elhangzik: Mozart: Szöktetés a szerájból – nyitány,
No. 21. (C-dúr) zongoraverseny, Der Schauspieldirektor (A színigazgató)

<u>Szabadfi Mónika</u>	<u>zongora</u>
<u>Szakács Ildikó</u>	<u>karrierista, szoprán</u>
<u>Szappanos Edit</u>	<u>szerényebb szoprán</u>
<u>Veres Borcsi</u>	<u>szakszerv., asszisztens</u>
<u>Csapó József</u>	<u>alkoholista tenorista</u>
<u>Illényi Péter</u>	<u>intendáns, karmester</u>
<u>Philipp György</u>	<u>színházigazgató, rendező</u>
<u>Musica Sonora Kamarazenekar</u>	

A zenés színház kifejezés ma egész mást jelent, mint Mozart korában, talán az értő
fülnek egy kis pejoratív felhangot is tartalmaz. A zenés színház zenészei unottak,
megalázzottak, ipari munkások. A színészek, énekesek egymás pozíciójára
irigykednek, a leleményesebbek magas pozíciókba jutnak, olykor nem megérdemelt
módon. Az opera-játszás konzervatív dogmákat, beidegződéseket követ az
értelmezett zenei anyag, megérthető szituációk és megélt drámai helyzetek helyett.
A munkarendi értekezéslet alapjául szolgáló Színigazgató eredeti, a mai nézőnek rossz
értelemben vett kabaré-szerű, történetében a színházi élet kulisszatitkaiba leshetünk
be; hogyan és miért zajlik egy sajtótájékoztató és szereplőválogatás. A mi
történetünk aktualizál és kíváncsivá tesz, hogy a mai magyar kultúrnihilben mindez
létezik e ilyen formában, s hogyan lehet a rossz körülmények közt mégis jól
működő színházi világot bemutatni egy olyan mű segítségével, ami mindössze egy
nyitányt, 2 áriát, egy tercettet és egy záró számot tartalmaz. A Munkarendi
értekezésleten a nézők átélhetik azt a sokféle helyzetet, amiben egy zenés-színházi
műfajt művelő társulat képes és nagyon akar működni. A művész világ az összes
alkalmatlan körülmény ellenére vidáman működött és táplálja önmagát, sejtve és
remélve, hogy minden megvonás és ellehetetlenülés okkal történik, persze a naiv
énekesek ezekről a dolgokról mit sem sejtve saját karrierjük mámorában boldogan
élnék, míg...

Nyitány

Szakács Ildi áriája

Eljött a búcsú perce, úgy fáj szívem szerelme.
Ó drágám, tenélküled hogy éljek, tenélküled hogy éljek?
Drágám, tenélküled, nélküled...
Én csak neked élek, tiéd test és lélek, légy velem, kérlek, ó kérlek!
És te, drágám, talán elfelejtesz, ha fáj?
Ha vége van, gondolsz-e rám?
Nem? Azt nem hiszem el!
Hiába kíván e kebel... Ó nem! Ó nem!
Hiába kíván e kebel, hiába kíván e kebel.
Forró a szív, mely így tud égni,
ha a búcsú perce fáj, a búcsú perce fáj,
de bárhogy fájjon, érje bármi,
ajtaja tárva-nyitva áll, ajtaja nyitva áááááll.
De bárhogy fájjon, érje bármi,
ajtaja nyitva áááááll.
Forró a szív, mely így tud égni,
ha a búcsú perce fáj, a búcsú perce fáj,
de bárhogy fájjon, érje bármi,
ajtaja nyitva áll.

Szapponos Edit áriája

Lelkem párja! Szívem várja a forrón égő lángolást.
Selymes ágyat, gerjedt vágyat, s egy kis édes félhomályt.
Egy kis édes félhomályt.
De jaj, ha jön a bánat, s szerelemnek vége lesz,
ott nem segíthet semmi félhomály, vagy vágy, ha igazán szeretsz.
Látod, semmi sincs oly drága kincs,
drágám, a te szerelmed szívem aytáján kilíncs, színarany kilíncs!
Lelkem párja! Szívem várja a forrón égő lángolást.
Selymes ágyat, gerjedt vágyat, s egy kis édes félhomályt.
Egy kis édes félhomályt.
Nekem semmi sincs oly drága,
mint a teljes boldogság, mint a teljes boldogság!
Lángol testem, mint a fáklya, s benne ég a boldogság, benne ég a boldogság!
Lángol testem, mint a fáklya, s benne ég a boldogság, a boldogság!

Tercett

E: Ez a szerep nekem való! Ez a szerep nekem való!
I: Azt meghiszem, hogy elhiszed! Nekem való!
E: Nagy tévedésben élsz, de mindegy!
I: Nem mindegy drágám, higgy nekem!
J: Beéneklésnek jó lesz egy üveg világos sör, vagy nagyfröccs, haaaa haaaa,
beéneklésnek jó lesz bármi, haaa haaa, viceházmester, vagy egy ágyas szilva
pálinka vagy kettő!
E: Az én hangomra írták!
I: Sziiiiiaaaa, pokoli lánggal ég a bosszú bennem! Zord bosszú vágya árad rajtam át!
E: Mi ez a vinnyogás, nem bírom! Ezt a vinnyogást nem bírom! Nem bírom ezt a
szörnyű vinnyogást elviselni!
Ha olyan fontos, fogd be végre, különben senki nem kap semmit!
I: Szerepet csak akkor kapok, hogyha mindent megmutatok!
J: Sziaaa, sziaaaa, sziiiiiaaaaaa! Tenor vagyok, beskáázok! (4x) Bármilyen
alkohollal beskáázok! Whisky, vodka, világos sör vagy barna sör!
E: Ha olyan fontos, fogd be végre már! vagy senki nem kap szerepet!
Fogd be már, különben senki nem kap semmit!
Ha olyan fontos, fogd be már! Ha olyan fontos, hagyd abba a vinnyogást! Senki
nem kap semmi szerepet! Ha olyan fontos, hagyd abba a vinnyogást! Senki nem kap
semmi szerepet! Miattad nem kap szerepet!
I: Szerepet csak akkor kapok, hogyha mindent megmutatok, szerepet én csak úgy
kapok! Amit tudok, megmutatok! Mindent megmutatok, amit tudok. Amit tudok,
mindent megmutatok, amit tudok. Megmutatok! A színpad sztárja én vagyok!
E: Megkapom ezt a szerepet!
I: Én kapom úgyis!
E: Én!
I: Én! Ez a szerep nekem való! Ez a szerep rám van írva, nekem való!
J: Ajjaj, mi volt a baj, hogy így vinnyognak, mi volt a baj, hogy így vinnyognak?
E, I: Szép, hogy az összes között én vagyok a legjobb!
J: Jajj, mi volt a baj, hogy így vinnyognak? Nem bírom, ha nem iszom!
I: Adagio...
E: Allegro, allegrissimo.
J: Piano, pianissimo, pianississimo!!
A mérges művésznél nincs rosszabb,
ne bántsuk egymást soha hát!
E, I: Most kössünk békét, ó te drága,
a főszerepet vedd te át! Ó légszi vedd te át!
Én vagyok a legjobb! Én vagyok a legjobb!
Úgyis enyém a főszerep!
Úgyis enyém lesz!
Enyém a státusz!